

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 10. Alius piscis armis bellicis prodigiosus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

bus vndique accurrentibus stuporem gignerent. Misit huius prodigij exemplar ad Hispaniæ regem Licentius Voleranus, vrbis Gibelterræ præfectus, per Ioannem Fructuosum scribam regium, eiusdem vrbis ciuem, qui testimonio sex grauium virorum, id verissimum esse dictitauit. Dubitare hîc igitur, non de facto licet, sed de modo. Potuit, cùm partum hunc in vtero ferret, genitrix eius, aspecta in mari compugnantium classe, exterrita, imaginatione quadam, figuras oculis haustas, foetui imprimere. Potuit Deus, quod futurum videbat, in piscem, velut in tabelam, inscriptum præmonere. Potuit vtrumque simul esse, vt & Numinis bonitas, & naturæ efficacitas simul hominibus innotesceret. Si enim ars illa naturalis fuit, fuit vtique etiam natura ipsa valde artificiosa, cuius tam miro opere aspectu, dici potuit: *Benedicite cete, Et omnia quæ mouentur in aquis, Domino.*

Dani. 3.79

§. X.

Alius piscis armis bellicis prodigiosus.

Anno salutis 1623. die Septembris octauo, seu in festo Beatissimæ Mariæ Virginis natæ, in Polonia, prope Warsauiam, in

C 2

Vistula

Vistula, eiusmodi monstruosus piscis captus est. Longitudo erat triginta sex pedum, crassities seu latitudo trium vlnarum, cum duabus partibus; altitudo decem vlnarum & itidem semis. Huic tam vasto pisci caput erat, instar hominis, carneum; quin & cetera erant instar carnis humanæ, ac mollia, sed squamis ita duris atque asperis amicta, vt cornu esse putarentur. A capite, per collum, vsque ad caudam, cruces, tamquam stellæ quædam per cælum, dispersæ cernebantur. Quæ omnia si cui minùs mira esse censentur, audiatur magis portentosa. Siquidem nulla vmquam Pallas adeò armata, neque ita Mars ipse adamantina tunica tectus horridè bellum spirauit. Pesci enim huic, in tergo tormentum curule, suis rotis nixum, impositum stabat, & antrorsum quidem os porrigebat, ad ignem expuendum; retrorsum autem syrma à dorso proiectum trahebat, more draconis. In pinnis rotundi hærebant globi, infrà supraq; transfixi. Ad latera vtrimque longæ velut hastæ suspendebantur. Armamentarium quoddam esse credidisses. Neque deerant bipennes in modum crucis decussatæ vexillum

xillum vtrimque secus insignientes. Atque ne naturam existimes illitteratam, vni vexillo litteræ A. D. I. H., alteri F. R. F. inscriptæ legebantur, interpretatione spectatoribus relicta. Præter hæc, gladius & fistula ænea iaculationibus apta, itemq; mortui hominis caput cute & carnibus denudatum, vt in cranio mortis effigies esset, nec non vndique tubera, vulnera, cicatrices, exprimebantur. Cauda sanguinei coloris erat, fissa in eum modum, vt prærubra quædam parua spicula in vnum fascem viderentur colligata; multi ea sagittis similia esse dicebant. Habebat hic piscis etiam duos pedes, admodum diuersos, alter aquilino, alter leonino similis fuit. Referebatur hoc monstrum non in nouis tantum publicis, sed etiam typis ac penicillo effigiatum vendebatur. Quid mysterij indicârit, multa ingenia diuinauerunt; clarissimè detexerunt bella atrociosa inde continuata. In confesso sunt aquæ maris, & Iordanis stantes, & ad instar montis intumescentes, vt siccam darent viam transituris, de quibus Iosue prædixit: *Cras faciet Dominus inter vos mirabilia.* Verum etiam hæc miracula sunt, non propriè

Exod. 14°

22.

Iosue. 3°

15.

Ibid. v. 5°

monstra, de quibus agere non est nostrum institutum. Et quæ perstricta sunt, affatim docent, satis superque in aquis siue monstrorum, siue miraculorum extitisse.

§. XI.

Terrena Monstra.

Plin. l. 2.
nat. hist.
cap. 93.

In terris, quid monstra diu quæramus, cum ipsæ sint etiam, multis in locis satis monstruosæ? *Motus enim terra*, ait naturalis historiae author, *sileantur, & quidquid est, ubi saltem busta urbium extant: simul ut terra miracula potius dicamus, quàm scelera natura. Et Hercule non caelestia enarrata difficiliora fuerint. Metallorum opulentia tam varia, tam diues, tam facunda, tot sæculis suboriens: cum tantum quotidie in orbe toto populentur ignes, ruina, naufragia, bella, fraudes, tantum verò luxuria, & tot mortales conterant: gemmarum pictura tam multiplex, lapidum tam discolorum macula, inter quos eos candor alicuius, præter lucem omnia excludens: medicamentorum fontium vis: ignium tot locis emicantium perpetua tot sæculis incendia: spiritus lethales alibi, aut scrobibus emissi, aut ipso loci situ mortiferi; alibi volucribus tantum, ut Soracte vicino urbi tractu: alibi præter hominem ceteris animantibus: non-*
num-